

برنامه ریزی محلی، مشارکت مردمی، توسعه کشاورزی

* فراتک سیف الدینی

چکیده:

از اوایل دهه ۱۹۷۰ کشورهای جهان سوم تلاشهای توسعه خود را به طرف مردم فقیر جهت داده‌اند و براساس تجارب گذشته، این توافق بدست آمده است که مشارکت مردمی شرط لازم برای فعالیت های روستایی می‌باشد تا امور مربوط به خود را اداره کنند. محیط خود را کنترل کنند و رفاه خود را افزایش بدهند (Gow and Vansant, 1983) اهمیت مشارکت مردمی در پروسه توسعه کشاورزی می‌تواند در چهار مورد خلاصه بشود:

۱- تصمیم گیری های مردم محلی غالباً تصمیمات اقتصادی منطقی در قالب محیط و شرایط موجود آنها است بنابراین، مشارکت مردمی و استفاده از تجارب محلی سبب افزایش کارایی عملکرد سازمانهای در رابطه با امور کشاورزان می‌گردد.

۲- مشارکت مردمی سبب می‌شود که مردم مسائل مهم خود را شناخته و فعالیت های خود را در جهت رفع مهمترین مسائل متمرکز کنند.

۳- بوجود آوردن حس تعهد در مردم از نظر نیروی کار، زمان، مواد و سرمایه شرایط لازم را برای توسعه کشاورزی بوجود می‌آورد و الگوی قبلی را که حالت انفعالی روستائیان و وابستگی آنها است، تغییر می‌دهد.

۴- بکارگیری کنترل محلی در مورد مقدار، کیفیت و مخصوصاً توزیع فوائد حاصل از فعالیت های توسعه، ایجاد شرایط عدالت اجتماعی را تسهیل می‌بخشد.

این مقاله به بررسی خلاصه‌ایی از تجارب بکارگیری روشهای مشارکت در توسعه روستایی و فعالیت های کشاورزی در جهان می‌پردازد. و راهنمایی های عملی برای ایجاد مشارکت مردمی را مطرح می‌کند.